

god og fornuftig vis kan få læreplanerne indarbejdet i det daglige arbejde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Når man er vokset op i et liberalt hjem, og når man i øvrigt har haft adgang til liberale klassikere undervejs, har jeg altid forstået liberalismen og dermed det parti, fru Eva Kjer Hansen repræsenterer, som stående på det princip, at staten skal blande sig i stadig mindre ud fra den vurdering, at myndige borgere er i stand til at tænke selv og handle selv, hvis det i øvrigt sker i en ansvarlig sammenhæng. Sådan har jeg forstået liberalismens klassikere.

Jeg holder ikke dette indlæg for at protestere imod, at regeringen blander sig i, hvem man må gifte sig med, og at der er lavet en centraliseret folkeskole, men jeg spørger: Er det virkelig gennemtænkt, og er tanken om, at staten skal lave læreplaner og diktere læreplaner på daginstitutionsområdet, i overensstemmelse med liberalismens klassikere? Er der overhovedet nogen grænse for denne regerings lyst til at blande sig i de mest intime menneskelige forhold?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

For mig er det vigtigt, at vi har øje for, hvad det er, vi bibringer børnene, specielt mens de er i de forskellige dagtilbud, og det synes jeg ikke er noget nyt.

Vi har fra Venstres side bakket op, at der i 1998 blev lavet en formålsbestemmelse for dagtilbuddene, og så vidt jeg husker, var der også opbakning fra SF til det. Vi syntes, det var vigtigt at igangsætte nogle projekter om kvalitetsudvikling og efteruddannelse osv., og som jeg nævnte i min ordførertale, ser jeg forslaget her som et yderligere skub i retning af at sætte fokus på indhold og kvalitet. Det står jeg fast på, for jeg synes faktisk, det er vigtigt, at vi er bevidste om, hvad det er, vi tilbyder vores børn i den tid, de tilbringer i dagtilbuddene.

Det, der måske har fået mig til at tænke mig ekstra om undervejs i processen, har været forskellige meldinger udefra. F.eks. udtalte BUPL på sin kongres, at de synes, der er et stort behov for at få lavet nogle læreplaner. De har været meget specifikke med hensyn til, hvordan de skulle udformes, og det har selvfølgelig gjort, at jeg har overvejet en ekstra gang, om det nu også er det helt rigtige. Men jeg er faktisk enig i, at det er vigtigt, at vi får formuleret nogle overord-

nede rammer for, hvad indholdet skal være i de enkelte dagtilbud, og jeg kan kun studse over, at der netop fra SF's side skal være så stor modstand mod at styrke børnenes kompetencer og forberede dem bedre på den tilværelse, de skal igennem.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jamen det er jo lige præcis ikke det, der skiller os. Vi er jo ikke uenige i, at børn skal lære noget, og at der skal være kvalitet i vores daginstitutioner. Vi diskuterer noget meget præcist, nemlig om de pædagogiske læreplaner er et godt middel at introducere i børnehaver, og jeg synes, det må være tankevækkende for et engang liberalt parti at skulle diskutere principielt, hvor meget staten skal blande sig over for det enkelte menneske.

Jeg forstår, at fru Eva Kjer Hansen mener, at 5 mio. kr. er noget, der vil have en ekstremt stor virkning. Sådan må man forstå det. Surdejen betyder virkelig noget. Men hvis det er rigtigt, må man være dybt bekymret for de børn, der ikke bliver omfattet af læreplaner, altså de børn, der eksempelvis ikke bliver passet i det offentlige, eller de børn, som regeringen førhen har kaldt arbejdsløshedsbørn, og som daginstitutionerne sætter udenfor. Hvis det virkelig er et så stærkt middel, er det så ikke dybt betænkeligt, at der er så mange børn, der ikke får adgang til dette stærke middel til at fremme deres udvikling?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg ser ingen problemer i, at der er nogle børn, der ikke er i dagtilbuddene, men bliver passet på anden vis. Jeg tror nok, jeg ville finde det lidt voldsomt at begynde at kræve, at en familie, der f.eks. har ansat et ungt menneske i huset til at passe barnet efter § 26-mulighederne, også skal være omfattet af en læreplan og gennemføre den nøje. Men jeg synes, det er relevant, at vi får bevidstgjort, hvad det er, man skal igennem i de forskellige dagtilbud, og det er også det, der lægges op til her.

Så vil jeg gerne tale imod, at forslaget her er udtryk for, at staten blander sig i – jeg tror, hr. Villy Søvnald brugte udtrykket meget intime områder og meget private områder. Det synes jeg på ingen måde der er tale om, for det er jo netop nogle overordnede rammer for, hvad det er, man skal gøre sig bevidst om udeomkring.